

பன்னாட்டுத் தமிழ் ஆய்வு இதழ்

E - ISSN: 3139 -1893

BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

An international open access, peer- reviewed, Online Multi – disciplinary refereed journal

வார்லி மக்களின் வாழ்க்கை வட்ட சடங்குகள்

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள்

தமிழியல்துறை, உதவிப்பேராசிரியர், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி,

மின்னஞ்சல்: spetchi29@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் எல்லைப் பகுதிகளில் மலை மற்றும் காடுகளில் வாழும் பழங்குடி மக்கள் வார்லி ஆவர். இயற்கையை வணங்கும் இவர்களின் வாழ்வியல், எளிமையான விவசாயம், பாரம்பரியக் கலை மற்றும் தனித்துவமான பண்பாட்டு மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்குகின்றனர். மூங்கில் கிளைகள், களிமண் மற்றும் சாணம் கொண்டு பாரம்பரியமான குடிசைகளை அமைத்தும் வீட்டின் சுவர்களில் இயற்கைச் களிமண்ணும் சாணமும் பூசி, தங்களின் வாழ்வியலை ஓவியமாக வடித்தும் தொழில் மற்றும் உணவு முறை, விவசாயம் மற்றும் காடு சார்ந்த பொருட்கள் சேகரிப்பு அரிசி, மக்காச்சோளம், காய்கறிகள் ஆகியவற்றை முக்கியப் பயிர்களாகப் பயிரிட்டுச் சாப்பிடுகின்றனர். மழைக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் இயற்கையாக விளையும் தாவரங்களையும் காய்கறிகளையும் உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளும் பாரம்பரிய முறைகளைக் கொண்டுள்ளனர். வார்லி கலை மற்றும் கலாச்சாரம் இவர்களின் வார்லி ஓவியம் உலகப் புகழ் பெற்றது. இது புவியியல் வடிவங்களான வட்டம், முக்கோணம் மற்றும் கோடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வட்ட வடிவம் சூரியன், சந்திரனையும், முக்கோணம் மலைகளையும் மரங்களையும் குறிக்கின்றன. இந்த அழகிய ஓவியங்களைச் சுவர்களில் வரையும் பாரம்பரியக் கலையைப் பெரும்பாலும் பெண்களே பாதுகாத்து வருகின்றனர். இவர்களைப் பற்றி ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்

வார்லி பழங்குடி மக்கள், விவசாயம், குடிசை, திருமணம், சேடா கடவுள், வட்டங்கள், அறுவடை, காடுகளின் ஆவி, இறப்புச் சடங்கு, வார்லி பழங்குடியினரின் ஓவியங்கள், மீன்பிடித்தல், இசைக்கருவி

முன்னுரை

வார்லிகள் என்பவர்கள் மேற்கு இந்தியாவில் உள்ள சஹ்யாத்ரி மலைத்தொடரின் அடிவாரத்தில் வசிக்கும் ஒரு பழங்குடி இனக்குழுவின் ஆவர். வார்லிகள் காடுகளில் வேட்டையாடுபவர்களாகவும் உணவு சேகரிப்பவர்களாகவும் இருந்தனர். காலப்போக்கில், அவர்கள் மலைகளின் அடிவாரத்தில் குடியேற நிர்வந்திக்கப்பட்டனர், அதனால், அவர்கள் வேளாண்-கால்நடை வளர்ப்பு வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டனர். வரால் என்பது, பூர்வகுடிகள் குடியேறுவதற்காக அகற்ற வேண்டியிருந்த புதர்க்காடு ஆகும். வயல்வெளிகளில் எரிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் புதர்க்காடுகளை வரால் மக்கள் 'ரப்' என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதுவே அவர்களின் பழங்குடியினப் பெயரான வார்லியின் தோற்றமாக இருக்கலாம்.

இம்மக்களின் வாழ்க்கை வட்ட சடங்குகளைப் பற்றி கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வார்லி பழங்குடி மக்கள்

பழங்குடி எனும் சொல் தொன்மை நிலையையும் வளர்ச்சியடையாத பண்பாட்டையும் கொண்டுள்ள மக்கள் குழுவைக் குறிக்கின்றது. மேலும் பொதுவான பெயரையும், குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வாழும் தன்மையையும் ஒரு மொழியைப் பேசும் இயல்பையும் திருமணம், செய்யும் தொழில் அல்லது பணியில் சில விலக்குகளைக் கொண்டு விளங்கும் தன்மையுடையவராய் ஒருவருக்கொருவர் கட்டுப்பாட்டுடனும் பொருட்களைப் பரிமாறிக் கொண்டும் வாழும் பல குடும்பங்களில் தொகுதியே பழங்குடிகள் என்று பக்தவத்சலபாரதி கூறியுள்ளார். (பக்தவத்சலபாரதி.1990:303305).

சமூகவியலறிஞர்கள் மொழியமைப்பு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் ஒற்றுமையின் அடிப்படையில் பழங்குடிகளைப் பாகுபடுத்துவர். பழக்க வழக்கங்களில் மிகப் பழமையைக் கொண்டுள்ள இனத்தவரையே பழங்குடிகள் எனும் சொல் குறிக்கிறது என்று டாக்டர் நசீம்தின் கூறுகின்றார். (ரஞ்சன்,ம. 2008:12) பழங்குடி என்பது தொல்மரபு அல்லது ஆதிகாலத் தேறியகுடி என்று தமிழ்மொழியகராதி கூறுகின்றது. (ரஞ்சன்,ம. 2008:12) தொன்றுதொட்டு மேம்பட்டுவருகின்ற குடியின்கட் பிறந்தவர் என்று தமிழ்ச் சொல்லகராதி கூறுகின்றது. (ரஞ்சன்,ம.2008:12).

பண்டைக் காலத்தில் கொள்ளைக்காரர்களும் சிற்றரசர்களும் இந்தியா மீது படையெடுத்து மக்களைக் கொன்று துன்புறுத்தி அடக்கி, அவர்களுடைய பூமிகளைக் கைப்பற்றியதோடு அவர்களை அடிமைகள் போல் நடத்தினர். இக்கொடுமைக்குப் பயந்து அநேகக் குடும்பங்கள் நாட்டை விட்டு விலங்குகள் வசிக்கும் காட்டிலும் மலைகளிலும் குடியேறி வேட்டையாடியும், விவசாயம் செய்தும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அதன் பிறகு இவர்கள் நாட்டின் பொதுமக்களோடு எந்த விதமான தொடர்புமில்லாமல் தனித்தே காட்டிலும் மலையிலும் கிடைக்கும் காய், கனி, கிழங்கு, விலங்குகள் இவற்றைக் கொண்டு வாழ்ந்துவந்தனர். இவர்களைத்தான் இப்போது பழங்குடிகள் என்று அழைக்கிறோம் என்று எஸ்.ஆர். வேங்கடராமன் கூறியுள்ளார். (ரஞ்சன்,ம.2008:13).

காட்டில் கிடைக்கும் இலைதழைகளை ஆடையாக அணிந்து காட்டுப்பன்றிகளையும் கரடிகளையும் போல கிழங்கு, தேன் முதலிய காட்டில் கிடைக்கும் இயற்கைப் பொருள்களையே உண்டு, காடுகளில் கண்காணாத வகையில் வாழ்ந்து வந்த பழங்குடிகள் இப்பொழுது ஐரோப்பியர்களோடு கொண்ட தொடர்பின் செல்வாக்கால் நாட்டு மனிதர்களாக மாறி வாழ்க்கை நெறி, ஒழுக்கமுறை ஆகியவற்றை மாற்றிக் கொண்டதோடு பேசும் மொழியிலும் கூட மாறுபட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் என்று எட்கர் தர்ஸ்டன் கூறியுள்ளார் (ரஞ்சன்,ம. 2008:13). தொல் குடிகளின் வளர்ச்சியடைந்த நிலையையும் அவர்களுடைய சமூக மற்றும் பண்பாட்டின் எச்சத்தினையும் கொண்டிருப்பவர்களே இன்றுள்ள பழங்குடிகள் ஆவர் என்று இரா. முருகன் கூறியுள்ளார்.

(முருகன்,இரா. 2003:46) பழங்குடிகள் தங்களுக்கெனத் தனிப்பட்ட பண்பாட்டோடும். அடையாளத்தோடும் குறிப்பிட்ட எல்லைப் பகுதிகளுடன் சமத்துவ உணர்வுடனும், பகிர்ந்தளிக்கும் எண்ணத்துடனும் வாழ்பவர்கள். பூமியைத் தாயாக நினைத்துப் பொதுநல நோக்குடன் பாரம்பரிய அறிவை பயன்படுத்தி வாழ்பவர்கள் என்று கே. கிருஷ்ணன் கூறியுள்ளார். (ரஞ்சன்,ம.2008:14). இவ்வாறு பழங்குடி என்பதற்குப் பலர் பல நிலைகளில் விளக்கம் கூறியுள்ளனர். பரிணாம வளர்ச்சியின் இறுதிநிலையே மனித இனத்தின் தோற்றமாகும்.

வார்லிகள் பெரும்பாலும் தானே மாவட்டத்தில் உள்ள தஹானு மற்றும் தலசேரி தாலுக்காக்களுக்கு அருகிலுள்ள வனப்பகுதியில் குவிந்துள்ளனர். இப்பகுதி மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்கு வடக்கே உள்ள சஹ்யாத்ரி மலைகளில் அமைந்துள்ளது. அவர்கள் முதலில் மலைப்பகுதிகளில் உணவு சேகரிக்கும் நாடோடி மக்களாக இருந்தனர். பின்னர், அவர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காகவும் அல்லது காடுகளில் இருந்து உணவு சேகரிப்பதற்காகவும், பொதுவாக நெல் போன்ற ஒரே ஒரு பயிரை மட்டும் பயிரிடும் விவசாயத்திற்கு மாறினர். இது விதைத்தல், அறுவடை செய்தல், மரத்திலிருந்து விறகு வெட்டுதல், தார்ப்பா வாசிப்பவரைச் சுற்றி வட்டமாக நடனமாடுதல் போன்ற செயல்களாக இருக்கலாம். பொருட்கள் மற்றும் கால்நடைகளை வளர்ப்பு. பல வார்லிகள், தங்கள் முன்னோர்கள் புதிய மேய்ச்சல் நிலங்களைத் தேடி வடக்கிலிருந்து குடிபெயர்ந்ததாகக் கூறுகின்றனர். வார்லிகளின் மொழியில் பல சமஸ்கிருதம், குஜராத்தி, மராத்தி மற்றும் இந்தி சொற்கள் உள்ளன. பல வேறுபட்ட மொழிகளிலிருந்து சொற்களை உள்வாங்கியிருப்பது, வார்லிகளுக்கும் பிற மக்களுக்கும் இடையே இருந்த நெருங்கிய தொடர்பைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

விவசாயம்

வார்லிகள், நெல்லைத் தங்கள் முக்கியப் பயிராகக் கொண்டு விவசாயம் செய்து தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை ஈட்டுகிறார்கள். அவர்களுக்கென ஒரு தனி சமூக அமைப்பு உள்ளது, அதில் சாதிப் பாகுபாடு இல்லை. அவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் எளிமையாக உள்ளது. பல தம்பதிகள் திருமணம் செய்துகொள்ளாமலேயே சேர்ந்து வாழ்ந்து குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். கிராமத்தின் தலைவர் சர்பஞ்ச் ஆவார்; அவர்

கிராம மக்களின் நலனைக் கவனித்து, அனைத்து தகராறுகளையும் தீர்த்து வைக்கிறார். பூசாரிகளாகவும் வைத்தியர்களாகவும் விளங்கும் பகதாக்கள் அல்லது ராவல்கள், இந்தச் சமூகத்தின் நடைமுறை ஆட்சியாளர்களாக உள்ளனர். அவர்களைக் கலந்தாலோசிக்காமல் எந்த ஒரு செயலையும் செய்ய முடியாது.

குடிசை

மரக் கம்பங்களால் கட்டப்பட்டு, மண் பூசப்பட்ட சதுர வடிவக் குடிசைகளில் வாழ்கிறார்கள். வார்லி குடிசை, முதல் மனிதன் வாழ்ந்த குகைகளுக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. ஜன்னல்கள் இல்லாததால் குடிசைகள் முற்றிலும் இருட்டாக இருக்கின்றன. இரவில் மனிதர்களும் விலங்குகளும் குடிசையில் முழுமையான நல்லிணக்கத்துடன் ஒன்றாக உறங்குகிறார்கள். தானியம் கதிரடிக்கப்பட்டு, அந்த ஆண்டுக்கான இருப்பு சேமிக்கப்பட்டு, புதிய அரிசி உண்ணத் தயாராக உள்ளது. வார்லிகள் இந்த நிகழ்வை ஒரு முறையான விழாவுடன் கொண்டாடுகிறார்கள். வார்லிகளின் இசைகருவி குழலான தர்ப்பாவை ஊதி அண்டை வீட்டார் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அது கொண்டாட்டத்திற்கான ஓர் அழைப்பாகும். ஒரு முதியவர், சுடர் உச்சியில் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு கம்பத்தைச் சுற்றி நடனமாடுகிறார். அந்தக் கம்பத்தின் அடியில், அந்தப் பருவத்தின் முதல் தானியமான, சமூகத்திற்கு இயற்கையின் பரிசான புதிய தானியங்கள் நிறைந்த கூடைகள் உள்ளன

வார்லி குடிசை

பயிர்கள் முதிர்ந்ததும், ஹிர்வா, ஹிமாய், ஜோர்டிபா மற்றும் நாராயணதேவன் ஆகிய குலதெய்வங்கள் வழிபடப்பட்டு, சமையலறைக்கு மேலே உள்ள பரணில் வைக்கப்படுகிறார்கள். அறுவடையின் போது, சேதா அல்லது கிராமத்தின் பாதுகாவலர் வழிபடப்படுகிறார், ஏனெனில் அவரால் மட்டுமே தங்கள் வயலைப் பாதுகாக்க முடியும். செப்டம்பர் மாதத்தில், வயல்களின் தேவியான சவனியை வழிபட்டு மக்கள் அறுவடையைத் தொடங்குகிறார்கள். அறுவடை செழிப்பாக இருக்கவும், பயிரை

அறுக்கும்போது மக்களுக்கு எந்தக் காயமும் ஏற்படாமல் இருக்கவும் ஒரு பூஜை செய்யப்படுகிறது. திருவிழாவிற்கு முன்பு, பகதேவனுக்குப் படைபல்கள் செய்யப்படுகின்றன.

இதைத் தொடர்ந்து அஸ்வினி (அக்டோபர்) மாத இறுதியில், நெற்பயிர் முதிர்ந்ததும், சோளத் தெய்வமான கன்சாரியின் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. தீபாவளியன்று, கொண்டாட்டங்கள் உச்சக்கட்டத்தை அடைகின்றன. ஒளித் திருவிழாவான தீபாவளியன்று, விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு பட்டாசுகள் வெடிக்கப்படும்போது, கிராமத்து இளம் ஜோடிகளை வட்டமாக நடனமாட அழைப்பதற்காக வார்லி குழலான தார்ப்பா பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது ஒளி, ஒலி மற்றும் கொண்டாட்டங்களின் ஒரு மகிழ்ச்சியான சுழற்சியாகும்.

வார்லி மக்களின் வாழ்க்கை, தாய் தெய்வ வழிபாட்டை மையமாகக் கொண்டது. இது சங்க கால தாய்வழி சமூகத்தின் எச்சம் இருப்பமைப் பார்க்க முடிகிறது. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களின் முதன்மைத் தெய்வம், தங்கள் நலனைக் கவனித்துக் கொள்ளும் அன்னை ஆவார். அவள், பூமித் தாயான தன்வந்தரி, பசுத் தாயான கவத்தாரி, மற்றும் தானியங்களின் தெய்வமான கன்சாரி ஆகிய வடிவங்களில் வணங்கப்படுகிறாள்..இவ்வுலகம் பிரகிருதி என்னும் பெண்ணால் இயங்குகிறது என்பதை உணர்ந்த மக்கள் தொல்குடி எச்சம் இருப்பதை காண முடிகிறது.

திருமணம்

திருமணத்தின் தெய்வம். அன்னை தெய்வ வழிபாட்டில் பெண்களுக்கு ஆடை அணிவிக்கப்படுகிறது. அவர்களே உயிரைப் பிறப்பிப்பதால், அவர்களுக்குச் சிறப்பான படைப்பாற்றல் சக்திகள் உண்டு. தாய் மீதான நம்பிக்கை, ஆண்டுச் சுழற்சிக்கு வழிவகுக்கிறது; அதில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிறந்து, முதிர்ச்சி அடைந்து, கோடை காலத்தில் நெல் அறுக்கப்படும்போது இறக்கிறது. வாழ்க்கை, திருமணம் மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றின் முழு அற்புதமும் தாய் வழிபாட்டால் குறியீடாக்கப்பட்டு, சடங்குகளின் வடிவில் உறுதியான வெளிப்பாட்டைக் கொடுக்கிறது. பூமித் தாய் செழிப்பின் வளமையின் குறியீடு என்பதை உணர்ந்த மக்கள் வார்லி மக்கள்.

அறுவடைத் திருவிழாவில் கன்சாரி தேவிக்கு முதன்மை இடம் உண்டு, ஏனெனில் அவள் இல்லாமல் வயல்கள் தரிசாகிவிடும். அவள் எப்போதும் புலியின் மீது அமர்ந்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறாள். அவளது உடல் இலையால் ஆனது மற்றும் புலியின் வரிகளுடன் கலந்திருக்கிறது. விழாக்களின் போது, சம்பந்தப்பட்ட தெய்வத்திற்கு ஒரு ஆடு அல்லது கோழி பலியிடப்பட்டு, பின்னர் அங்கிருப்பவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டு உண்ணப்படுகிறது. இதைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் நடனத்தின் முடிவில், அவர்கள் பேய் பிடித்தவர்களாக மாறுகிறார்கள்.

பிறப்பு மற்றும் இறப்பு எனும் ஆதி செயல்முறைகளை ஆழமாக உணர்ந்த வார்லிகள், இவை தாயின் கருப்பையிலேயே அடங்கியுள்ளன என்று நம்புகிறார்கள். செடிகொடிகளால் நிரம்பி வழியும் பாணை அந்தத் தேவியைக் குறிக்கிறது. இரண்டு முக்கோணங்களால் ஆனது ஒன்று சுட்டிக்காட்டுகிறது

வீட்டுக் கடவுள்கள் வார்லி மக்களை அவர்களின் வீடுகளில் பாதுகாக்கின்றனர். வழிபடப்படும் முக்கிய கிராமத் தெய்வங்கள், நிலத்தை வளப்படுத்திப் பாதுகாக்கும் வீர வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையவை. அவர்களின் வயல்கள் வீரர்களால் அல்லது வீரமிக்க மூதாதையர் தெய்வங்களால் பராமரிக்கப்படுகின்றன. இறந்த மூதாதையர்கள் தீய சக்திகளையும் ஆபத்தான விலங்குகளையும் வயல்களிலிருந்து விரட்டுகின்றனர். இந்த வகையில் வீரர்கள் சேஷத்திரபாலர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். தங்கள் ஓவியங்களில், அவர்கள் மூதாதையர் தெய்வத்தின் வடிவில் புலப்படும் யதார்த்தத்தையும் கற்பனையையும் ஒன்றாக இணைக்கிறார்கள். இயற்கை சார்ந்து வாழும் இம்மக்கள் தாய்தெய்வ அதாவது தாய்வழி சமூகத்தின் பண்பாட்டுடன் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

சேடா கடவுள்

வார்லிகளை ஆபத்திலிருந்து காக்கும் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த மற்றும் முதன்மையான மூதாதையரே சேடா ஆவார். திருநெல்வேலி பகுதியில் சேடா என்றால் பூச்சயை குறிக்கும். அவர்கள் தொலைதூர இடங்களுக்குச் செல்லும்போது, தங்களைக் காக்கவும், சிரமங்களைத் தீர்க்க உதவவும் சேடாவை எப்போதும் நினைவுகூறுகிறார்கள். அவரை நினைவுகூறாமல் யாரும் தங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறுவதில்லை. பருவத்தின் அண்ட

மாற்றம் பருவங்கள் மாறும்போது, இயற்கை தன் வடிவத்தை மாற்றிக்கொள்கிறது. ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஏற்ற கடவுள், பருவம் மாறும்போது வழிபடப்படுகிறார். வார்லிகளின் விவசாயப் பருவம் மே மாதத்தில் தொடங்குகிறது. முதல் நெல் அறுவடையின்போது, மழைக் கடவுளான நாராயணதேவன், கம்தி நடனம் மற்றும் கொண்டாட்டங்களுடன் வழிபடப்படுகிறார்.

பிறகு திருமணக் காலம் வருகிறது. திருமணத்தின் அதிதேவதை பாலகாட் தேவி ஆவார். பகதர்கள் தேவர்களால் ஆட்கொள்ளப்படுகிறார்கள். படைப்பின் பாடல், படைப்பு, அழிவு மற்றும் மறுபடைப்பு ஆகிய பிரபஞ்சச் சுழற்சியின் பிம்பங்களை கண்முன் நிறுத்துகிறது. பின்னர், அந்தப் பருவ காலச் சுழற்சி முடிந்து, ஒரு புதிய தொடக்கம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சுழற்சியை, முடிவும் தொடக்கமும் இல்லாத ஒரு வட்டம் சிறப்பாகக் குறிக்கிறது.

திருமணத்தின் தலைமைத் தெய்வமான, தாவரங்களின் தேவியான பாலகாட் வழிபடப்படுகிறாள். அவர்கள் மற்ற தெய்வங்களையும் பாட்டு மற்றும் நடனத்துடன் வழிபடுகின்றனர். அறுவடைக்குப் பிறகு நடைபெறும் ஒவ்வொரு திருமணமும் பிரபஞ்சத்தின் ஒன்றிணைப்பைக் கொண்டுவரும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது, மேலும் மணமகனும் மணமகளும் ஒன்றுசேரும் ஒரு தெய்வீகத் தம்பதியராகக் காணப்படுகிறார்கள்.

திருமணம்

ஒரு ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்துகொள்ள முடிவு செய்யும்போது, ஆணின் குடும்பத்தின் நிதி நிலையைப் பொறுத்து மணமகளுக்கான விலையை அவன்

செலுத்துகிறான். ஒரு ஆண் நான்கு அல்லது ஐந்து பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம், ஆனால் ஒரு பெண் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இருப்பினும், ஒரு பெண் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற தனது விருப்பத்தை வலியுறுத்தி, தன் காதலனை விட்டுப் பிரியலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆண், அவளுடைய கணவனுக்கு மணமகளுக்கான விலையைச் செலுத்த வேண்டும். திருமணத்தில் பல சடங்குகள் மற்றும் சம்பிரதாயங்களில் தாய்மாமன் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார். பொதுவாக, திருமணங்கள் அறுவடைக்குப் பிறகு நடைபெறுகின்றன. திருமண விழா மூன்று நாட்கள் நீடிக்கும். மணமகனின் இடத்தில் மண்டபங்கள் கட்டப்படுகின்றன, மேலும் குடிசை, சமையலறை மற்றும் நெல் குழிக்கு அருகில் ஓவியங்கள் வரையப்படுகின்றன. திருமணச் சடங்குகளில் பகதா முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறார். மண்டப பந்தனே எனும் முதல் நாள் விழா மணமகனின் இடத்தில் நடத்தப்படுகிறது. இந்த விழாவில், குடிசைக்கு வெளியே ஒரு மண்டபம், அதாவது கரடுமுரடான மரத்தாலான பந்தல் கட்டப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், குடிசையின் ஒரு பக்கச் சுவரில் வளமை தேவியின் ஓவியம் வரையப்படுகிறது. வார்லிகளின் இருண்ட குடிசை, திருமண ஓவியங்கள் வரைவதற்கு ஒரு நல்ல இடமாக அமைகிறது. குடிசையின் இருண்ட மூலைகளிலும், அரிசி மாவில் தீட்டப்பட்ட அவற்றின் பளபளப்பான வெள்ளை உருவங்கள் தனித்துத் தெரிகின்றன. பகதன், ஹிர்வா கடவுளின் பாடல்களைப் பாடுவார். அவர் ஒருவித பரவச நிலையை அடையும்போது, அந்தத் திருமண திரையை விலக்குவார். அப்போதுதான் அது உயிர் பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. பெரும்பாலான திருமணச் சடங்குகள் இன்றும் பகதனாலேயே நடத்தப்படுகின்றன. திருமணப் பாடல்களில், மங்களகரமான தருணம் நெருங்கும்போது, தீய சக்திகளை விரட்டுவதற்காக, வார்லி மக்கள் தேவர்களின் முழு விண்மீன் கூட்டத்தையும் நினைவுகூர்கிறார்கள். அடுத்த நாள், சடங்கு ரீதியான தலைப்பட்டைகளை அணிந்துகொண்டு, அந்தப் பழங்குடித் தம்பதியினர் தங்கள் புதிய வீட்டிற்குப்

புறப்படுகிறார்கள். வார்லி திருமணத்திற்கு ஒரு சிறப்பு சுவர் ஓவியம் தேவைப்படுகிறது. இது முழு பிரபஞ்சமும் மனித உருவில் பங்கேற்பதைக் காட்டுகிறது. பொதுவாக, அவர்களின் குடிசைகளின் சுவர்களில் திருமணச் சுவர்கள் வரையப்படுகின்றன. இந்த ஓவியங்களை வரையும் கலைஞர்கள் சுவாசினிகள் ஆவர்; அதாவது, கணவன்மார்கள் உயிருடன் இருக்கும் திருமணமான பெண்கள். அதிகாலையிலேயே அவர்கள் வேலையைத் தொடங்கி, அந்தி சாயும் நேரத்திற்குள் முழு ஓவியத்தையும் வரைந்து முடித்துவிடுவார்கள். இது திருமண நாளன்று நடக்கும். அந்த ஓவியம் இரகசியமாக வரையப்பட்டு, ஒரு மங்களகரமான நேரத்தில் மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரு மர்மமாக மறைத்து வைக்கப்படுகிறது. தாவரங்களின் தெய்வமான பாலகாட் தேவி இந்தச் சடங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்குகிறார். சுவாசினிகள், ஓவியம் வரைவதற்காகச் சுவரைச் சாணத்தால் சுத்தம் செய்து தயார் செய்கிறார்கள்.

சாணக் கலவை காய்ந்ததும், அதன் மேற்பரப்பில் சிவப்பு மண் பூசப்பட்டு, ஓவியம் வரைவதற்காக அரிசிக் கலவை தயாரிக்கப்படுகிறது. முதலில் இரண்டு சுவாசினிகள் செளக் எனப்படும் ஒரு திருமண ஓவியத்தை வரைகின்றனர். அந்த ஓவியம் திருமண விழாவைச் சித்தரிக்கிறது; அதன் மையத்தில் காய்கறித் தேவியான பாலகாட், பக்கத்தில் அவளது பாதுகாவலரான பாஞ்ச குர்யதேவன், திருமணம் நடைபெறும் நிலப்பரப்பால் சூழப்பட்டிருக்கின்றனர். வளமைத் தேவியின் உருவம், சூழ்ந்த பெற்றெடுக்கும் நிலையில் கைகளும் கால்களும் விரித்தவாறு வரையப்பட்டுள்ளது. அவள் வடிவியல் வடிவமைப்புகளுடன் கூடிய ஒரு சதுரத்திற்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ளாள். செளக்கின் உள்ளே, சூரியன் மற்றும் சந்திரனின் உருவங்களால் பிரபஞ்சம் உயிர் பெறுகிறது. ஓவியங்களில் உள்ள விலங்குகள், குதிரை என்று கூறப்பட்டாலும், குதிரையை விட காளையை ஒத்திருக்கின்றன. சுமத்தல், சவாரி செய்தல் மற்றும் உழுதல் ஆகிய அனைத்தும் காளை வடிவ விலங்குகளால் செய்யப்பட்டன. ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதிக்கும் இடையே வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் கணிசமான வேறுபாடு உள்ளது. வட்டம் திருமணத்தின் போது, சுவாசினிகள் மண்டபத்தின் உள்ளே, குடிலின்

நுழைவாயிலுக்கு அருகில், தரையில், மற்றும் அரிசி குழி உக்கலின் மீது என, புள்ளிகள் நிரப்பப்பட்ட வெள்ளை நிற பவராவை வரைகிறார்கள். திருமணத்தின் போது வட்ட வடிவ ரங்கோலி வரையப்பட்டு, மணமகனும் மணமகளும் அதன் மீது நிற்பது மங்களகரமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

வட்டங்கள்

வட்டங்கள் இறப்புடனும் தொடர்புடையவை. இறுதிச் சடங்குகளின்போது இந்த வடிவங்கள் வரையப்படுகின்றன. இந்த வட்டங்களில் பால மரங்கள் வளர்கின்றன என்று வார்லிகள் கூறுகின்றனர். ஒருவர் இறந்த பிறகு, அவரது உடல் வீட்டிலிருந்து வெளியே எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, மரங்கள் நிறைந்த தொலைதூர இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. பிறப்பின்போது, சதி தேவியின் பிறப்பைக் குறிக்கும் விதமாக இந்த வட்டங்கள் வரையப்பட்டு, புள்ளிகளால் நிரப்பப்படுகின்றன. இந்த மரண சடங்கில், மூன்று தக்கி பகத்களின் மந்திர உச்சரிப்புகளுடன், இரவு முழுவதும் நடைபெறும் விழிப்பு நிகழ்ச்சிக்காக இந்த தக் முரசு மற்றும் தாளங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அறுவடை

ஒரு காலத்தில் வார்லி மக்கள் செழிப்பான விளைச்சலைப் பெற்றிருந்தனர். பல ஆண்டுகளாகப் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை. பின்னர், ஒரு நாள், அறுவடைகளின் அதிபதி, தன் கரங்களால் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்காகத் தன் மக்கள் எவ்வளவு நன்றியுடன் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தானே நேரில் காண முடிவு செய்தார்.

குடும்பத்தினர் உணவு உண்ண அமரவிருந்த நேரத்தில், அந்த பிரபு ஒரு பூனையின் உருவம் எடுத்து ஒரு வீட்டிற்குச் சென்றார். "அந்தத் திருடன் பூனையை விரட்டி அடியுங்கள்," என்று அவர்கள் கூச்சலிட்டனர். அவர் மற்றொரு வீட்டிற்குச் சென்றார், இந்த முறை ஒரு நாயின் வேடத்தில். அங்கும் அதே நிலைதான். "நாய்கள் சுற்றித் திரிந்து உணவு பிச்சை கேட்பதை எங்களால் அனுமதிக்க முடியாது." அறுவடையின் பிரபு மீண்டும் முயற்சித்தார். இந்த முறை அவர் ஒரு புனித மனிதனின் வேடத்தில் ஒரு வீட்டில் தோன்றினார். "மன்னிக்கவும். உங்களுக்குக் கொடுக்க எங்களிடம் எதுவும் மீதமில்லை." அந்தப் பிரபு கோபத்தில் கொதித்தபடி நடந்து சென்றார். தானியங்களுக்குக் கால்கள் முளைத்து,

தங்கள் பிரபுவைப் பின்தொடர்ந்து வார்லிகளின் நிலத்தை விட்டு வெளியேறியதால், அனைத்து தானியக் களஞ்சியங்களும் விரைவில் காலியாகின. இதனால்தான், அல்லது வார்லிகள் நம்புவது போல, அவர்களின் களஞ்சியங்கள் மீண்டும் ஒருபோதும் நிரம்பியதில்லை.

காடுகளின் ஆவி

ஒரு நாள், பிரகாசமான வெயில் நிறைந்த ஒரு பிற்பகல். இரண்டு பேர் தேன் சேகரிப்பதற்காகக் காட்டின் வழியே புறப்பட்டனர். ஏனெனில், அவர்கள் பாறைகளின் பொந்துகளில் கூடு கட்டியிருந்ததால், தேன்கூடுகள் தேன் நிரம்பி வழிந்து கொண்டிருந்தன. தூரத்தில் கேட்ட தேனீக்களின் ரீங்காரம் அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. "அதோ ஒரு பெரிய தேன்கூடு," என்று அவர்களில் ஒருவன், அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்த பாறையைச் சுட்டிக்காட்டிக் கூறினான். "அது கெட்டியாகத்தான் இருக்கும், ஆனால் அதற்கான பலன் நிச்சயம் கிடைக்கும்," என்று அவனது நண்பன் பதிலளித்தான்.

அவர்கள் தேனடையைக் கீழே கொண்டு வந்து, விரைவில் திரும்பிச் சென்றனர். "காட்டு ஆவிக்குக் காணிக்கையாகச் சில துளிகளை வைக்க மறந்துவிட்டோம். அது எப்போதும் செய்யப்படும் ஒன்று என்று உனக்குத் தெரியுமல்லவா?" "நான் மறக்கவில்லை," என்றான் அவனது நண்பன். "எப்படியிருந்தாலும், கடினமான வேலைகள் அனைத்தையும் நாம்தான் செய்தோம். காட்டு ஆவிக்கு ஏன் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும்?" அவர்களைச் சுற்றி வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த ஆவி, அவர்களுக்கு ஒரு பாடம் புகட்ட முடிவு செய்தது. அது தேனடையைப் பறித்துக்கொண்டு, அதிலுள்ள தேன் முழுவதையும் குடித்துவிட்டது. "யாரோ நம் தேனடையை எடுத்துவிட்டார்கள்." "இது இன்னும் மோசம். என்னைக் கடிக்கிறது." "என்னையும் கூட. நாம் ஓடுவோம்", என்றான் அவனது நண்பன்.

அந்த ஆவி அவர்களைத் துரத்த, அவர்கள் தப்பி ஓடினார்கள். அது அந்த கிராமம் முழுவதற்கும் ஒரு பாடமாக அமைந்தது. அன்று முதல், தேனின் முதல் காணிக்கை எப்போதும் அந்தக் காட்டு ஆவிக் கே செலுத்தப்படுகிறது. குறிஞ்சி முருகு வெறியாட்டு, அணங்கை இவ்விடத்தில் ஞாபகப்படுத்துகிறது

வார்லி மக்கள் அமைதி மற்றும் நிம்மதிக்காக இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்யும்போது, நாராயணதேவ் பெருமானைக் கௌரவிக்கும் ஒரு சடங்கைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் முழுமையாகப் பூத்திருக்கும் சாமந்திப் பூவை வழிப்பட்டு, ஐந்து தேங்காய்களையும் ஒரு கோழியையும் காணிக்கையாகச் செலுத்துகிறார்கள்.

அவர்கள் கோழியையும் தேங்காயையும் காட்டில் மறைத்து வைக்கிறார்கள். பிரத்யேகமாக அமைக்கப்பட்ட பந்தலைச் சுற்றி மக்கள் நடனமாடும்போது, அவர்களில் ஒருவன் தனக்குள் தெய்வீக சக்தி புகுவதை உணர்ந்து ஆழ்நிலை தியானத்திற்குச் செல்கிறான். அந்த நேரத்தில், அங்கிருக்கும் பார்வையாளர்கள் நாய்களில் கோர்க்கப்பட்ட வெற்றிலைக் கொத்தால் அவனை அடிக்கிறார்கள். அந்த மனிதன் உண்மையாகவே ஆவி பிடித்தவனாக இருந்தால், அவன் அதை உணர்வதில்லை; அவன் நடிப்பதாக இருந்தால், வலியால் கதறுகிறான்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் பின்னர் காட்டிற்குள் ஓடிச் சென்று, மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் காணிக்கைகளை (ஐந்து தேங்காய்கள் மற்றும் கோழிக்குஞ்சு) கண்டுபிடித்து, அவற்றை தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறார். இவ்வாறு அவர்கள் நாராயணதேவனை மகிழ்விக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வீடும் முறைப்படி இந்தச் சடங்கைச் செய்கிறது

இறப்பு சடங்கு

மரணம். மரணம் என்பது மனித வாழ்வின் முடிவல்ல. அது மற்றொரு தொடக்கம் மட்டுமே. மரணத்திலும் திருமணத்திலும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியான சடங்குகளே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. தங்கள் வாழ்நாளில் திருமணம் செய்துகொள்ளாத ஒரு தம்பதியினரைப் பொறுத்தவரை, அவர்களில் ஒருவர் இறக்கும் நேரத்தில், மற்றவர் இறுதியாக அவரை மணந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். இறந்தவர்கள் தங்கள் பேரக்குழந்தைகளின் வடிவில் மீண்டும் பிறக்கலாம். பெரும்பாலும் புதைக்கப்படும் இளைஞர்களுக்கு தகனம் செய்யப்படுவதில்லை. மரணத்தின் கடவுளான ஜும், அவரை அழைத்துச் சென்று, அவரது கடந்தகால செயல்களுக்கு ஏற்ப வேலை செய்ய வைக்கிறார்.

மரணத்திற்குப் பிறகு ஐந்து நாட்களுக்கு, இறந்தவரின் ஆவி வீட்டை விட்டு

வெளியேறாது, ஆனால் சுவருக்கு மிக அருகிலேயே தங்கி, சடங்குகள் முறையாகச் செய்யப்படுகின்றனவா என்று கவனிக்கும். திவாஸ் எனப்படும் அந்தச் சடங்குகள், கூடிய விரைவில் செய்யப்பட வேண்டும். மரணம் தொடர்பான பாடல்களில், அவர்கள் சூரியன், சந்திரன் தெய்வங்களை மட்டுமல்லாமல், மின்னல் தெய்வம், மகிழ்ச்சியின் தெய்வம், இடி மற்றும் மழையின் தெய்வம், தூணின் தெய்வம் மற்றும் மெல்லிய கம்பியின் தெய்வம் ஆகியவற்றையும் வணங்குகிறார்கள்.

வார்லி பழங்குடியினரின் ஓவியங்கள்

வார்லி ஓவியங்கள் தேசிய அளவிலும் சர்வதேச அளவிலும் அங்கீகாரம் பெற்று வருகின்றன.. இப்போது, கவனம் மாறியுள்ளது. தெய்வங்களை மையமாகக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, ஓவியங்கள் வார்லி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கின்றன.

வார்லி கலை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கண்டறியப்பட்டது. அது இந்தியாவின் மற்ற நாட்டுப்புற மற்றும் பழங்குடிக் கலைகளிலிருந்து வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. வார்லி கலையின் உள்ளடக்கத்திலும் வடிவத்திலும் வணிகமயமாக்கலை நோக்கிய ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது; இது இப்போது வெகுஜன சந்தையின் ஈர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. வார்லி ஓவியங்கள், மகாராஷ்டிராவின் வார்லி பழங்குடியினரின் பெயரிலிருந்து தங்கள் பெயரைப் பெற்றன, இருப்பினும் அவர்கள் குஜராத்தின் சில பகுதிகளிலும் பரவியுள்ளனர். தற்போது பெண்கள் அணியும் ஆடைகளில் இவர்களது ஓவியம் பலரது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வார்லிகள் தங்கள் சுற்றுப்புறத்தை அழகாக்குவதை விரும்புகிறார்கள். அவர்கள்

தங்கள் குடிசைகளின் மண் சுவர்களில், க சிவப்புப் பின்னணியில் வெள்ளை நிறத்தில் பழங்குடி வடிவமைப்புகளை வரைகிறார்கள். இது தவிர, அவர்களின் வீடுகளில் உள்ள சுவர்கள் முதல் கலப்பை, சல்லடை மற்றும் மாவு அரைக்கும் இயந்திரம் வரை அனைத்திலும் மரம், கொடிகள், பறவைகள், விலங்குகள், சூரியன், சந்திரன், ஆண், பெண் போன்ற பாரம்பரிய உருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. குடியிருப்புகளின் நுழைவாயில்களில் உள்ள பக்கச் சுவர்களிலும் ஓவியங்கள் வரையப்படுகின்றன. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, வளத்தை மேம்படுத்தவும், நோய்களைத் தடுக்கவும், இறந்தவர்களைச் சாந்தப்படுத்தவும், பழங்குடியினரின் கனவுலகை நிரப்பும் பேய் ஆவிகளின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றவும் இது செய்யப்பட வேண்டும்.

வார்லி பழங்குடியினரின் ஓவியங்கள், மத்திய இந்தியாவின் புதிய கற்காலப் பாறை ஓவியங்களை ஒத்திருக்கின்றன. அவை, வெள்ளைக் கோடுகள், வடிவியல் வடிவமைப்புகளுடன் கூடிய முக்கோண வடிவ மனித மற்றும் விலங்கு உருவங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. வார்லி ஓவியங்கள் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியில் மூன்று கட்டங்களைக் கண்டுள்ளன. முதல் கட்டத்தில், குடிசைகளுக்குள் மங்களகரமான நாட்களில் சுவர்களில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டன.

சடங்குகள், புராணங்கள், முன்னோர்கள் கூறிய ஞானக் கதைகள், மனிதனின் தோற்றம் மற்றும் அவனது இயக்கம் ஆகியவற்றைப் பற்றி ஓவியங்களை வரைந்தனர். இவ்வாறுதான் ஓவியர்கள் தங்கள் கலாச்சாரம், சடங்குகள், கருத்துக்கள் மற்றும் அவர்களின் கற்பனையின் உச்சத்தை அழியாததாக்க முயன்றனர். மூன்றாம் கட்டத்தில், வார்லி கலை வணிகமயமானது. இப்போது கலைஞர்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களின் ரசனைக்கு ஏற்ப ஓவியங்களை உருவாக்குகின்றனர். இந்தியாவின் நாட்டுப்புறக் கலை வரலாற்றில் வார்லி ஓவியக்கலைக்குத் தனி இடம் உண்டு. இந்த ஓவியங்கள் கிராமப்புறக் கலைஞர்களால் வரையப்படுகின்றன, குறிப்பாக பெண்கள் வரைவது குறிப்பிடத்தக்கது.. வார்லி ஓவியங்கள் தொடக்கத்தில் வீடுகளின் மண் சுவர்களை அலங்கரித்தன. ஓவியங்கள் பாரம்பரியத்தில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. வார்லிகள், மண்

பூசப்பட்ட குடிசைகளின் சுவர்களைத் தங்கள் ஓவியத் தளமாகப் பயன்படுத்தி, வெள்ளை அல்லது பிரகாசமான சிந்துரா அல்லது சிவப்பு நிறத்தில் பழங்குடி வடிவமைப்புகளை வரைகின்றனர். அடர் பழுப்பு நிறப் பரப்பின் மீது வெள்ளை நிறத்தில் வரையப்பட்டிருப்பதால், இது இந்தியாவின் மற்ற பழங்குடி ஓவியங்களிலிருந்து வேறுபடுகிறது. ஒவ்வொரு ஓவியத்திலும் மையத்தில் பாலகாட் தேவியின் உருவமும், விலங்குகள், மரங்கள் மற்றும் மனிதர்களின் நிலக்காட்சிகளும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளன. செழுமையான வேலைப்பாடுகள் கொண்ட குறியீடுகளைக் கொண்ட இந்த முழு ஓவியமும், 'வார்லிகளின் வாழ்க்கை' நூலில் உள்ள ஒரே அலங்காரமாகும். இரண்டு பெண்கள் ஒரே நேரத்தில் ஒரு பெரிய செளக்கில் ஒன்றாக வேலை செய்யும்போது, மற்ற பெண்கள் அதன் இருபுறமும் இரண்டு சிறிய செளக்குகளை வரைந்து, நடுவில் குதிரையின் மீது அமர்ந்திருக்கும் ஐந்து தலைக் கடவுளான பாஞ்ச சூர்யதேவனைக் காட்டுகிறார்கள். செளக்கிற்கு வெளியே உள்ள வெற்று இடத்திலும் மரம், விலங்குகள், ஏதேனும் ஒரு செயலில் ஈடுபட்டுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் வரையப்பட்டுள்ளனர். பாஞ்சதேவன் தாவரங்களின் கடவுள் ஆவார், மேலும் இந்தத் திருமணம் தாவரங்களுக்கும் தேவிக்கும் இடையிலான இணைப்பைக் குறிக்கிறது.

வளமான இயற்கை அனைத்தும், மரங்கள் மற்றும் செடிகளின் தெய்வமான பாலகாட் வடிவில் ஆளுருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவள் இல்லாமல் திருமணம் நடைபெற முடியாது என்பதால், அவளே தலைமை தாங்குகிறாள். குழந்தைகளை வழங்குபவரும் அவளே. பாலகாட் தேவி, செடிகளால் நிரம்பி வழியும் கருப்பையின் சின்னமான பாணை அல்லது கட்டிவாகக் குறியிடப்படுகிறாள். மற்ற ஓவியங்கள், குடிசையில் உள்ள ஒரு சிறிய பிரிக்கப்பட்ட சதுரமான சமையலறைச் சுவரில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அது குடிசையின் மிகவும் இருண்ட பகுதியாகும், மேலும் ஒரு பெண் தனது பெரும்பாலான நேரத்தைச் செலவிடும் இடமும் அதுவே. ஓவியத்தின் முன்னால் எப்போதும் ஒரு நெல் குழி அல்லது உக்கால் இருக்கும். பிரதான ஓவியம் இரகசியமாக வரையப்பட்டு, திரையிடப்படாமல் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மர்மம் மங்களகரமான நேரத்தில் மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்பட உள்ளது.

வார்லி ஓவியங்கள், ஒரு பெரிய வார்லி கலைஞர்கள் குழுவால் ஆயிரக்கணக்கில் வரையப்படுகின்றன. அவற்றின் கருப்பொருள்களும் உள்ளடக்கங்களும் எண்ணற்றவை. எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தபோதிலும், மேலான மெய்ப்பொருள், கருணையுள்ள கடவுள் மற்றும் அவர் செய்யும் அனைத்தையும் பற்றிய அவர்களின் விழிப்புணர்வு எண்ணற்ற ஓவியங்களில் வெளிப்படுகிறது. அவற்றில் கருத்தியல் ஆழமும், நம்மையும் காக்கும் நமக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகளின் சித்தரிப்பும் உள்ளன. வார்லிகள் கடவுள்களை வருத்தப்படுத்த அஞ்சுவதால், கருணையுள்ள கடவுள் எப்போதும் பல வடிவங்களில் உங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற உணர்வை நிலைநிறுத்துவதற்காக, ஏராளமான கதைகளையும் புராணங்களையும் பின்னியுள்ளனர். எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

வார்லி ஓவியங்கள் என்பவை கதைகள், புராணங்கள், யதார்த்தங்கள், மதம், பொழுதுபோக்கு, நகைச்சுவை போன்றவற்றின் கலவையாகும். அவை மேலோட்டமாகத் தெரிவதை விட மிக ஆழமான பொருளைக் கொண்டுள்ளன. இந்த ஓவியங்களில் பலதரப்பட்ட அன்றாடச் செயல்பாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அறுவடை காலம், மண்டபம் மற்றும் மண்டலத்தின் அலங்காரங்கள், மீன்பிடித்தல், சமூக உணவு, அனைத்து ஏற்பாடுகள் மற்றும் விரிவான சடங்குகளுடன் கூட வார்லி மக்கள், விறகு, மருத்துவ மூலிகைகள் மற்றும் கிழங்குகள், சிறு விலங்குகளை வேட்டையாடுதல் மற்றும் பொழுதுபோக்கு போன்ற தங்களின் பல அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக இன்றும் காட்டிற்குச் செல்கின்றனர் இந்தப் பகுதிப் பெண்கள் அணியும் ஆடை, முழங்கால் வரை அணியப்படும் லுக்டன் ஆகும், அது பொதுவாக ஒரு சேலையாகும். ஆண்கள் தங்கள் கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கோவணம், மேலங்கி மற்றும் தலைப்பாகை அணிகின்றனர். இந்தப் பாணி தனித்துவமானது, பழங்குடியின சார்ந்தது மற்றும் எல்லா வகையிலும் மிகவும் எளிமையானது.

மீன்பிடித்தல்

பருவமழைக் காலங்களில் மீன் தங்களின் முக்கிய புரத மூலமாக இருப்பதால், வார்லி மக்கள் நுட்பமான மீன்பிடிப் பொறிகளையும் வலைகளையும் உருவாக்குகிறார்கள். மீன் இலவசமாகவும் எளிதாகவும் கிடைப்பதால், அது இன்றும் அவர்கள் தங்களின் நிலையான வாழ்க்கை முறையைத் தொடர உதவுகிறது. மீன் மற்றும் இறால், இறைச்சி, பழங்கள், கிழங்குகள், பருப்பு வகைகள் மற்றும் பிற சத்தான பயறு வகைகளும் அவர்களின் உணவில் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றன. அதோலி என்பது தானியங்களை அளவிடுவதற்கான ஒரு தரமான அளவீடாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பழங்காலத்தில், வார்லி மக்கள் பண்டமாற்று முறையைப் பின்பற்றி வந்தனர், அதற்காகவே வாராந்திரச் சந்தைகள் நடத்தப்பட்டன. பானம், நடனம், இசை மற்றும் கொண்டாட்டம் இல்லாமல் எந்த விழாவும் முழுமையடையாது என்று வார்லிஸ் நம்புகிறார்கள். காலப்போக்கில் பழக்கவழக்கங்கள் எவ்வாறு அழிந்து வருகின்றன என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. எனவே, குறைந்தபட்சம் இந்த ஓவியங்களாவது அவற்றை அடுத்த தலைமுறைக்காகப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது.

இசைக்கருவி

வார்லி மக்களின் மிகவும் பிரபலமான இசைக்கருவி தர்ப்பா ஆகும். இது இயற்கைப் பொருட்களால் செய்யப்படுகிறது. தொடக்கத்தில், வார்லி மக்கள் எந்த வடிவத்திலான உலர்ந்த சுரைக்காய் அல்லது வெள்ளை பூசணிக்காயைப் பயன்படுத்தி இவற்றைச் செய்தனர். இவ்வாறு வளைந்த வடிவத்தில் இருந்த தர்ப்பாக்கள் 'கோங்காட் தர்ப்பா' என்று அழைக்கப்பட்டன. வாசிப்பவர் சுரைக்காயில் ஊதி, அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள துளையிடப்பட்ட மூங்கில் குச்சிகளைப் பயன்படுத்தி சுருதியைச் சரிசெய்கிறார். உலர்ந்த பனை ஓலைகளால் செய்யப்பட்ட எக்காளம் போன்ற புனல் வழியாக ஒலி பெருக்கப்படுகிறது. தர்ப்பா இசைக்கருவிகள் பல்வேறு அளவுகளில் கிடைக்கின்றன. அவற்றை வைத்திருப்பது ஒரு பெருமைக்குரிய விஷயமாகும், எனவே அவை சுவர்களில் உள்ள அவற்றின் குடிக்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இசைக்கருவி

முடிவுரை

தென் இந்திய பாறை ஓவியங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்க வேண்டும். தென் இந்திய பகுதிகளில் ஊரின் புறத்தில் பாறைகளில் வரைந்துள்ளனர். இது காட்டு விலங்குகளோடும் தங்களை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்று வரையப்பட்டிருக்கும். வட இந்திய பகுதியில் பிறப்பின் இரகசியம் பற்றி ஓவியம் வரையப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது

வார்லி மக்கள் பஞ்ச பூதங்களோடு இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்து வாழ்கிறார்கள். வாழ்க்கை வட்ட சடங்குகள் தென் இந்திய மரபோடு ஒத்துப் போகும் இம்மக்கள் புலம்பெயர்ந்து அங்கு சென்றார்களா என்று ஆய்வு மேற்கொள்வது அவசியம். அதே போல் வார்லி ஓவியங்கள், ஒரு கலைஞரின் வாழ்க்கை மற்றும் அதன் அங்கங்களான மதம், சடங்குகள், வாழ்வாதாரம், குடும்பம், உறவு மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றுடனான உறவைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இயற்கையுடனும், தங்கள் கடவுள்கள் மற்றும் தேவதைகளுடனும் இணக்கமாக அவர்கள் அனுபவிக்கும் ஒருவித நிறைவின் வெளிப்பாடாக ஓவியங்கள் அமைகின்றன. அவர்களின் கலை, சடங்கு

மரபின் ஒரு பகுதியாகும். மேலும், அது ஒரு தனிநபரின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகவே உள்ளது. வார்லிகளின் சடங்கு மரபு, ஆண்டு முழுவதும் தொடர்ச்சியான விழாக்கள், பாடல்கள் மற்றும் நடனங்களுடன் காணப்படுகிறது. திருமணக் காலத்தில், அவர்களின் குடிசைகளின் சுவர்களில் ஓவியங்கள் வரைவது உச்சத்தில் இருக்கும். ஒவ்வொரு நிகழ்வும் அவர்களின் கலையில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அது அவர்களின் வாழ்வாதாரம், மகிழ்ச்சி மற்றும் துக்கம் ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டு, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சின்னங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. வரையப்பட்ட சின்னங்களும் உருவங்களும் எந்த மாற்றமும் இன்றி ஓவியங்களில் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றன. வார்லிகள் தங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி உணரும் அனைத்தையும் ஓவியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. மு.இராஜேந்திரன் இஆப., இந்தியப் பழங்குடிகளின் வாழ்க்கை, நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், 2008
2. பக்தவத்சல பாரதி, மலைவாசம், பழங்குடிகளின் பண்பாட்டுச் சிதைவுகள், பாரதி புத்தகாலயம், 2021
3. பக்தவத்சல பாரதி, மலைவாசம், தமிழகத் தொல்குடிகள், அடையாளம் பதிப்பகம், 2018,
4. 4 .MADHUKAR VADU . The Mystical World of Warlis . Notion press .com .Malaysia.2018 .
